

καλομελετώ

καλομελετώ κ. **καλομελετάω**, ρ. [<καλο- + μελετώ], εκφράζω συνέχεια την επιθυμία να μου συμβεί κάτι καλό, πράγμα που, σύμφωνα με τη λαϊκή αντίληψη, προκαλεί την πραγματοποίησή του: «πώς θα 'θελα να 'παιρνε ο γιος μου άδεια απ' το στρατό και να 'ρχόταν να τον έβλεπα! -Καλομελέτα εσύ και πού ξέρεις τι γίνεται!·

- *καλομελέτα κι έρχεται!* **α.** προτροπή σε κάποιον να συνεχίσει να εύχεται για την καλή έκβαση του προβλήματος που τον απασχολεί, να σκέφτεται αισιόδοξα, και θα πραγματοποιηθεί η επιθυμία του: «είναι καιρός τώρα που παρακαλώ να μου πέσει το λαχείο, γιατί δεν αντέχω άλλο. -Καλομελέτα κι έρχεται!». **β.** λέγεται ειρωνικά στην περίπτωση που κάποιος αναφέρει κάτι που δε θέλει να του συμβεί ή κάποιον που δε θέλει να συναντήσει, και εμείς γνωρίζουμε ή έχουμε πληροφορίες ότι πρόκειται αργά ή γρήγορα να του συμβεί ή βλέπουμε το άτομο που δε θέλει να συναντήσει, να έρχεται: «με κυνηγάει ο τάδε μια εβδομάδα για να του δώσω τα δανεικά που του χρωστάω, αλλά, ευτυχώς, δεν ξέρει που αράζω. -Καλομελέτα κι έρχεται, γιατί τον είδα που μιλούσε με τον περιπτερά στη γωνία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας